

нута подиръ пладне, Тъ престанаха да усѣщатъ това нѣжно рѣкостискваніе, кое то ся свърши на едно съ біеніе то на сърдце то.

Такава бѣше кончина та на оплаканный-атъ отъ насъ Императоръ. Почтенный-атъ и добрый-атъ Неговъ Духовникъ, какво то що рече Государь въ една отъ предсмъртны те Свой минуты, Отець Бажановъ, предъ кого то по чинъ-атъ и званіе то му бѣха открыти всички те Му тайны душевны, като ся обливаше съ сълзы, приказваше ни : «Споредъ длѣжность та на мое «то званіе, много умирающи, по между това и извѣстни «съ свое то благочестіе, наставлялъ сѣмъ съ Св. Тайна «и молитвы; но никогда не сѣмъ видѣлъ толко умили- «телно и величественно торжество въ Христіанска та «вѣра надъ смърть.» Другій свидѣтель на кончина та Государска придава на това : «Ако бѣше възможно да «приведать въ Неговой-атъ Кабинетъ, за нѣколко ча- «сове предъ това, чловѣка, кой то не признава Бога «и Неговой-атъ Промысль, и той щеше да излезне отъ «тамъ Христіанинъ.»

Но нья нещемъ да ся задържимъ само на тья со- бытія и обстоятелства, въ кои то ся така ясно пред- ставява душевна та чистота, намѣренія та, и всички те побужденія Императора Николая въ послѣдни те дни и часове на Неговой-атъ животъ. Намъ е още по утѣ- шително да знаеме и да покажеме на читатели те и на всички те наши съотечественници, чи въ Него тья чувства, тая чистота душевна всегда бѣха сѣщи те. На това може да послужи за доказателство оставено то